

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעתות צאת חובביא י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם אבן ר' ישראל ד"ל)

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

כא ניסן

רבינו משה אלשיך

רבינו משה אלשיך זיע"א בעל מחבר ספר "דמ"א" נפטר בעיר קראית י"ג י"ח אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק (שם אבן ר' ישראל ד"ל)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. בדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי וידעת התורה. נהריני עושה לשם יחיד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהדונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שנד – דיני בור ואשפה ברשות הרבים

ג. אשפה ברשות הרבים שגבוה עשרה ורחבה ארבעה אם היא של רבים מותר לזרוק לה מרשות היחיד הקרוב לה. הגה: ולא חיישינן שמא יתגלגל מן האשפה לרשות הרבים ואתי לאתויי דאין דרך לזרוק לאשפה אלא דברים מאוסים (המגיד פ"ק ט"ו נ"ט הרש"ב 6). ואם היא של יחיד אסור משום דיחיד עשוי לפנות אשפה שלו ויבואו לשפוך שם כדרך ונמצאו שופכים ברשות הרבים:

סימן שנה – דיני גזוזטרא ובית כסא. ובו ה' סעיפים

א. גזוזטרא (פירוש דף או בנין בולט מתוך הבתים חוצה) שהיא למעלה מן המים וחלון פתוח לה מן הבית אין ממלאין ממנו אלא אם כן עשה לה מחיצה כל סביבה או יעשה המחיצה סביב הנקב שדולים דרך שם והוא שיהא בו ארבעה על ארבעה ואין חילוק בין אם יעשה למטה מחוברת לה בין אם יעשה על גבה וכיון שעשה מחיצה מותרין גם לשפוך ממנה וכן ההולך בספינה אינו יכול למלאות אלא אם כן יעשה דף ארבעה על ארבעה ועושה בו נקב וממלא דרך שם ואינו צריך לעשות לו מחיצות אלא אמרינן כוף הצדדים וגוד אחית מחיצתא שהקילו בספינה מפני שאינו יכול לעשות שם מה שיעשה בבית והני מילי כשהוא בתוך י' טפחים אבל אם דופני הספינה גבוהים עשרה מעל המים מוציא זיז כל שהוא ועושה בו נקב וממלא דרך שם שהרי דרך אויר מקום פטור הוא ממלא וסגי בהיכר זיז ומימיו יכול לשפוך על דפני הספינה והם יורדים לים דכיון דלא זרק להו להדיא לים אלא מכחו הם באים כחו בכרמלית לא גזרו. הגה: ועיין לקמן סוף סימן שני שני ספינות זו אצל זו אסור לטלטל מזו לזו אלא אם כן קשורות זו בזו או אלא אם כן הם גבוהים מן המים וצריכים לערב ביחד אם הם של שני בני אדם (מג"א פ"ק הו"ק):

ב. בית הכסא שעל פני המים מותר על ידי מחיצה תלויה ובלבד שתהא עשויה להתיר אבל העשויה לצניעות בית הכסא בלבד לא מהניא ואם עשה דף או קנה פחות מג' שתפול הצואה עליו קודם שתפול למים אין צריך מחיצות דהוי ליה כחו בכרמלית ושרי והוא הדין אם בית הכסא עשוי כך שהצואה נופלת על

צידי הכותל ואחר כך מתגלגלת ונופלת למטה בכרמלית ואם נשבר הדף בשבת מותר משום דגדול כבוד הבריות:

ג. אם בית הכסא בולט חוץ לחומת העיר וצואה נופלת בחפירה שסביב העיר שיש בה יותר מבית סאתים שהוא כרמלית אינו מותר על ידי מחיצה תלויה שלא התירו אותה אלא במים אבל על ידי שף שרי דכחו שרי בכל כרמלית. הגה: ויש אומרים דאם בית הכסא למעלה מעשרה שרי בכל ענין דהא מוציא מרשות היחיד לכרמלית דרך מקום פטור. (ועיין לעיל סימן ש"ז דיש חולקים). ויש אומרים דאם היה שם צואה מבעוד יום שרי בכל ענין דהא הצואה הוא מקום פטור דלא דרסי בה רבים (מג"א פ"ק הו"ק). ועיין לעיל סימן ש"ח דיש חולקין וסבירא להו דאין מקום פטור בכרמלית. ולפי מה שנתבאר לעיל סימן ש"ח דאין מקום פטור ברשות היחיד לכולי עלמא, בית הכסא העומד בין שני בתים אסור לפנות שם אם לא עירבו יחד ולא עשו לו תיקון מבעוד יום כמו שנתבאר סעיף ב' דאז שרי, דלא הוי אלא כמו חצר שאינה מעורבת כדלקמן סימן ש"ז. ועיין לקמן סימן ש"ז סעיף ד' (דנרי ע"מ). וכל זה דוקא לכתחלה אבל בדיעבד ששכחו ולא ערבו מותר דגדול כבוד הבריות (הג"ה מג"א פ"ק הו"ק). הולכי ספינות נהגו לעשות צרכיהן מן המשוטה לים דהואיל והמשוטה אינה גבוה עשרה אף על פי שרחבה ארבעה אינה אלא כרמלית ומוציא מכרמלית לכרמלית (ניסן יוסף נ"ט אורחות חיים):

ד. מים שאין עמוקים י' טפחים אין להם דין מים להתיר לשפוך בהם במחיצה תלויה. הגה: וכל שכן אם יבשו המים אף על פי שהיו שם עמוקים עשרה (מג"א):

ה. היו שתי גזוזטראות זו למעלה מזו משוכה זו מכנגד זו מעט ואינה רחוקה מכנגדה ארבעה טפחים בין אם עומדות תוך עשרה זו לזו בין יש ביניהם יותר מגובה עשר אמות עשו לעליונה מחיצה בשותפות משל שניהם ולא עשו לתחתונה כלל שתיהן אסורות בה עד שיערבו וכל שכן אם עשו שתיהן לתחתונה ששתיהן אסורות עד שיערבו אבל כל אחת מהן שעשתה לבדה בשלה אין האחרת אוסרת עליה אפילו לא עשתה האחרת בשלה וכן אם עשו בשתיהן בשותפות משל שניהם אין אחת אוסרת על חברתה:

סי' ד' ר"ג את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמת הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצח צדיקים.